

ΑΠΟΨΗ

Το «έγκλημα» του Χρηματιστηρίου και η τιμωρία της ΔΕΚΑ Α.Ε.

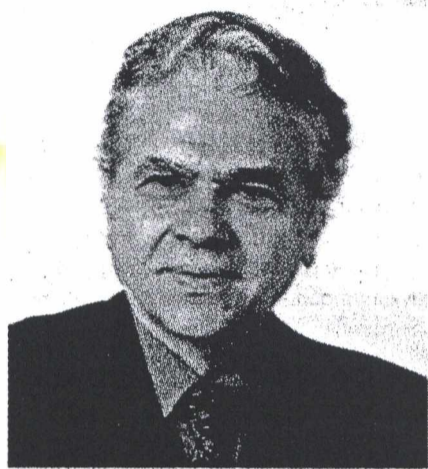
Όπως είναι γνωστό, στο Συμβούλιο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον Ιούνιο του 2000, αποφασίσθηκε η ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ) από 1-1-2001, αφού η Ελλάδα με βάση τα στοιχεία του 1999 πληρούσε τα κριτήρια που προέβλεπε η συνθήκη του Μάαστριχτ. Η είσοδος στην ΟΝΕ υπήρξε αναμφίβολα το σημαντικότερο γεγονός των τελευταίων ετών, που σημάδεψε καταλυτικά την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Ωστόσο, η επίτευξη του στόχου αυτού δεν ήταν καθόλου εύκολη υπόθεση, με δεδομένα τα μεγάλα προβλήματα και τις εγγενείς αδυναμίες που παρουσίαζε η ελληνική οικονομία. Κατ' ακολουθίαν, υπήρξε ανάγκη κατάστρωσης στρατηγικού σχεδιασμού, για την προσέγγιση του μεγάλου αυτού στόχου.

Στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής εντάσσεται και η σύσταση της Δημόσιας Επιχείρησης Κινητών Αξιών (ΔΕΚΑ) Α.Ε. Η ανάγκη σύστασης της ΔΕΚΑ ή ενός παρόμοιου οργανισμού κρίθηκε σκόπιμη γιατί η πορεία της χώρας προς την ΟΝΕ κατέδειξε τις μεγάλες αδυναμίες του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου ν' ανταποκριθεί άμεσα στις ταχύτερες εξελίξεις και στις νέες συνθήκες που διαμορφώνοντο. Με άλλα λόγια, επεβάλλετο εκ των πραγμάτων η σύσταση ενός παρεμβατικού και εξισορροπητικού μηχανισμού που θα λειτουργούσε στον αναδυόμενο τότε χώρο της χρηματοπιστωτικής αγοράς με χρηματοοικονομικά κριτήρια για την αποτελεσματική στήριξη των συμφερόντων του Δημοσίου.

Σκοπός της ΔΕΚΑ Α.Ε. - όπως προκύπτει από τον ιδρυτικό της νόμο - ήταν κυρίως η αγορά, διαχείριση και πώληση κινητών αξιών γενικά, συμπεριλαμβανομένων και των τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου. Βεβαίως όλες αυτές οι ενέργειες εντάσσοντο στο πλαίσιο της ακολουθούμενης δημοσιονομικής πολιτικής, προσανατολισμένης στην επίτευξη του μεγάλου -όπως προαναφέρθηκε- στόχου, της ένταξης δηλαδή της χώρας στην ΟΝΕ.

Όμως, όπως είναι προφανές, το περιεχόμενο και τα εργαλεία της δημοσιονομικής πολιτικής, προϊόντος του χρόνου, μεταβάλλονται. Νέες πολιτικές και νέα σύγχρονα χρηματοοικονομικά εργαλεία έκαναν την εμφάνισή τους στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον, όπως, τιτλοποιήσεις, μετοχοποιήσεις, ιδιωτικοποιήσεις, προμέτοχα, swaps, exchangeable κ.λπ.

Ωστόσο η χρήση τέτοιων πολύπλοκων εργαλείων οδηγεί κατά πρώτο λόγο στο πρόβλημα των εκάστοτε επιλογών και κατά δεύτερο στο γεγονός ότι η χρήση αυτών πολλές φορές συνεπάγεται ενδεχομένως υψηλό κόστος, που όμως όλα αυτά αξιολογούνται πάντοτε σε σχέση με τη σπουδαιότητα και τη βαρύτητα των ευρύτερων στόχων που έχουν τεθεί. Γι' αυτό και η διακριτική αυτή ευχέρεια και οι επιλογές που έχει το αποφασίζον όργανο (που μπορεί να είναι και εθνικές ε-

L. ΤΟΥ Δ. ΔΡΙΤΣΑ*

πιλογές) δεν μπορεί να αποτελέσουν ποινικά αδικήματα.

Όταν η κυβέρνηση της χώρας αποφασίζει να αγοράσει Eurofighter, Mirage, αλλά και F-16 από ΗΠΑ (με συνοπτικές διαδικασίες και ίσως ακριβότερα) κάνει μια συνειδητή κίνηση, μια συνειδητή επιλογή, γιατί αυτό επιτάσσει το εθνικό συμφέρον. Όμως, μπορεί κανείς να ισχυρισθεί ότι η πράξη αυτή είναι επιλήψιμη και ποινικά κολάσιμη; Όταν το δημόσιο χρέος δεν αποκλιμακώνεται ή μένει σταθερό και επίκειται έλεγχος των οίκων αξιολόγησης με ενδεχόμενο να οδηγηθούμε σε μείωση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας και εντεύθεν αύξηση των επιτοκίων δανεισμού, η επιλογή για αναζήτηση από τη ΔΕΚΑ πόρων μέσω του ΧΑΑ για τη μείωση του δημοσίου χρέους είναι πράξη επιλήψιμη και ποινικά κολάσιμη; Όταν η κυβέρνηση, που συνέταξε ένα πρόγραμμα σύγκλισης, με συγκεκριμένα δημοσιονομικά μεγέθη, καθώς επίσης και έναν προϋπολογισμό με τους ίδιους περιορισμούς κάτω από την ευρωπαϊκή επιτήρηση, επιλέγει την εξόφληση ληξιπρόθεσμου χρέους του Δημοσίου, λόγω μη μετατρεψιμότητας, αυτό με μετοχές του ΟΤΕ και η εν συνεχεία πώληση μετοχών του ίδιου οργανισμού σε κατώτερη τιμή από εκείνη του όρου μετατρεψιμότητας, με συνέπεια την είσπραξη χαμηλότερου πο-

σού, είναι και αυτή πράξη επιλήψιμη και ποινικά κολάσιμη;

Το Συμβούλιο Εφετών, με βούλευμά του, παραπέμπει στο Τριμελές Εφετείο Κακούρησμάτων Αθηνών το Δ.Σ. της ΔΕΚΑ Α.Ε., που αποτελείται από στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης και κυρίως του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους με τις κατηγορίες: α) της απιστίας στην υπηρεσία σε βάρος του Δημοσίου, γιατί ελάττωσαν με πρόθεση την περιουσία που τους είχε εμπιστευθεί το Κράτος με σκοπό τον προσπορισμό (για άλλον) αθέμιτου οφέλους και β) της άμεσης συνέργειας στην απιστία στην υπηρεσία σε βάρος του Δημοσίου από τον υφυπουργό των Οικονομικών.

Γίνεται αντιληπτό ότι στα στενά όρια του άρθρου αυτού είναι αντικειμενικά αδύνατη η ανάπτυξη του κατηγορητηρίου και η αντίκρουση όλων των επιμέρους κατηγοριών. Κατ' ακολουθίαν θα περιορισθούμε στα κύρια αυτού σημεία, που όμως θα μπορέσουν να δώσουν μια σαφή εικόνα του όλου θέματος.

Με απλά λόγια, για να έχουμε ένα έγκλημα πρέπει να συντρέχουν, όπως αναφέρει και ο αείμνηστος καθηγητής μου του Ποινικού Δικαίου Ν. Χωραφάς, δύο προϋποθέσεις. Η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και ο δόλος. Αντικειμενική υπόσταση ενός εγκλήματος είναι -ως γνωστόν- μια πράξη, ένα συμβάν που αντιβαίνει σε ορισμένους απαγορευτικούς κανόνες Δικαίου. Άρα πυρήνας της αντικειμενικής υπόστασης είναι η συγκεκριμένη πράξη. Όμως εγκλήματα (και κυρίως κακούρηγματα) χαρακτηρίζονται μόνο οι εκ δόλου πηγάζουσες πράξεις. Δηλαδή όταν υπάρχει βούληση, πρόθεση πραγματοποίησης του εγκλήματος. Ας δούμε, λοιπόν, αυτές τις δύο προϋποθέσεις:

Αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος Σύμφωνα με το κατηγορητήριο, η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος συνίσταται στο γεγονός ότι το Δ.Σ. της ΔΕΚΑ Α.Ε. εζημίωσε την εταιρεία και -κατ' επέκταση- το Δημόσιο, παρεμβαίνοντας στο Χρηματιστήριο και αγοράζοντας από αυτό μετοχές ή πωλώντας στο Δημόσιο μετοχές που είχε στην κατοχή της για την εξοικονόμηση πόρων, και όλα αυ-

τά στο χρονικό διάστημα από 10.3. έως 9.4.2000.

Όσον αφορά την αγορά-και μόνο-των μετοχών από το ΧΑΑ και τις εντεύθεν προκληθείσες εξ' αυτών, δόθεν ζημίας, επισημαίνεται ότι:

α) Η αγορά μόνο εισηγμένων στο ΧΑΑ μετοχών, από μόνη της, χωρίς δηλαδή πώληση δεν προκαλεί ζημία. Η ζημία προϋποθέτει οριστική πώληση των μετοχών και ακόμα ότι η τιμή στην οποία αποκτήθηκαν είναι ανώτερη από την τιμή που μεταπωλήθηκαν. Γιατί ακόμη ενόσω παραμένουν ως περιουσιακό στοιχείο της εταιρείας, υπάρχει πάντοτε η πιθανότητα ανάδου της αξίας τους. Κατ' ακολουθίαν, εφόσον οι αγορές μετοχών τις οποίες πραγματοποίησε η ΔΕΚΑ Α.Ε. στο διάστημα από 10.3.2000 μέχρι 9.4.2000 δεν συνδυάστηκαν με αντίστοιχες πωλήσεις μέσα στην ίδια χρήση, η περιουσία της δεν υπέστη καμιά ζημία από τις αγορές αυτές.

β) Η σύγκριση της τιμής αγοράς των μετοχών με τις τιμές του ισολογισμού του προηγούμενου έτους 1999 και η εντεύθεν προκληθείσα ζημία, όπως αναφέρεται στο βούλευμα, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα γιατί, ως γνωστόν, η τιμή που αποτυπώνεται στον ισολογισμό της εταιρείας στις 31.12.99 δεν είναι παρά η προβλεπόμενη από τον νόμο λογιστική αποτύπωση της χαμηλότερης τιμής μεταξύ της τιμής κτίσεως των μετοχών (οπότε και αυτό συνέβη) και της τρέχουσας χρηματιστηριακής αξίας τους.

γ) Επίσης, ο περιορισμός σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα της δραστηριότητας της ΔΕΚΑ και η εντεύθεν εξαγωγή συμπερασμάτων από το βούλευμα για πρόκληση ζημίας παραγνωρίζουν το γεγονός ότι στις ανώνυμες εταιρείες τα κέρδη ή οι ζημίες υπολογίζονται συνολικά σε ετήσια βάση. Και, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της εταιρείας, η συγκεκριμένη χρήση 2000 ήταν κερδοφόρα.

δ) Πέραν των ανωτέρω, στο σημείο αυτό επιβάλλεται να τονισθεί, έστω και εκ του περισού, ότι, όπως είναι γνωστό, οι διακριτικές πράξεις της ΔΕΚΑ δεν αποσκοπούν πάντοτε στη μεγιστοποίηση των εσόδων ή των κερ-

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

Ο ρόλος διοίκησης και δικαιοσύνης

Το πρόβλημα του Χρηματιστηρίου ήταν και παραμένει πρόβλημα λειτουργίας των θεσμών, των ασφαλιστικών δηλαδή δικλίδων που εγγυώνται την ορθή και χωρίς κραδασμούς λειτουργία του κράτους. Είναι γνωστό, όμως, σ' όλους τους Έλληνες ότι οι θεσμοί αυτοί δεν λειτουργούν και δεν λειτουργούν στον βαθμό τουλάχιστον που επιβάλλεται σ' αυτόν τον τόπο.

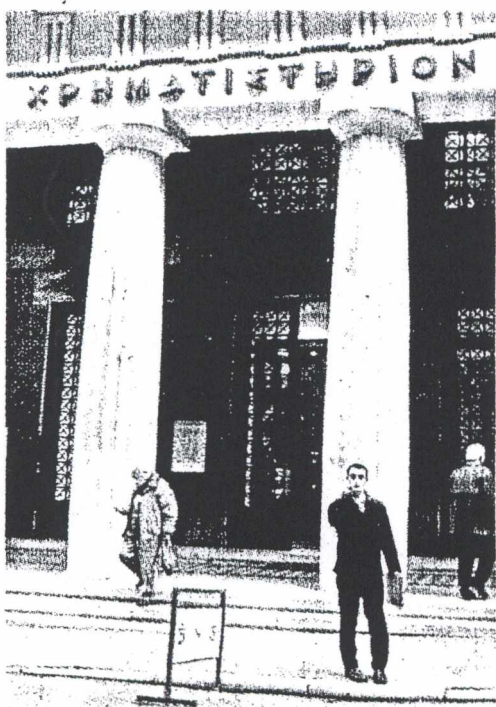
Πότε λειτουργήσε και πορεύθηκε σωστά η διοίκηση σ' αυτή τη χώρα; Η διοίκηση είναι και παραμένει η «σταθερά» του προβλήματος. Λύνεται πρόβλημα χωρίς τουλάχιστον μια σταθερά. Όταν όμως όλα τα πόστα και πέραν της κεντρικής διοίκησης, περνούν, με τις αλλαγές των κυβερνήσεων, στην κομματική νομενκλατούρα του άλλου κόμματος, για ποια σταθερά μιλάμε; Όταν το ανώτατο συμβούλιο κρίσεως των γενικών διευθυντών (που συγκροτείται κυρίως από καθηγητές παν/μίων και ανώτατους δικαστικούς εν ενεργεία ή μη) εκτελεί απλώς εντολές και προτείνει γενικούς δ/ντές υποψήφιους που πολλές φορές δεν έχουν την εξωθεν μαρτυρία τμηματάρχη, για ποια ηγεσία της διοίκησης μιλάμε;

Πότε η δικαιοσύνη αφέθηκε ελεύθερη να λειτουργήσει σωστά; Όταν η ηγεσία της διορίζεται από την εκάστοτε κυβέρνηση και ποιοδορείται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για την κομματική της προέλευση, έλλειψη αμεροληψίας και ότι αυτή είναι το «μακρύ χέρι» της

κυβέρνησης στη δικαιοσύνη. Τι εισπράττει ο απλός πολίτης; Και άηλωσε τι βλέπει, τι ακούει, τι πληροφορείται, σε μια μικρή χώρα, που όλα είναι ανοιχτά και τίποτα δεν μένει μυστικό; Ποιους, όμως, βαρύνει η κακή λειτουργία των θεσμών; Αυτό είναι μια μεγάλη και πονεμένη ιστορία, που έρχεται από πολύ μακριά και -δυστυχώς- δεν διαφαίνεται να έχει τέλος.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να αναφερθώ σε σχετικό άρθρο («Οικονομικός Ταχυδρόμος» 22/9/2001) του καθηγητή του Παν. Αθηνών και γενικού γραμματέα υπουργείου Εθνικής Οικονομίας (επί εποχής κυβέρνησης Κ. Μητσοτάκη) Π. Παυλιόπουλου (με τον οποίο είχαμε άμογη συνεργασία). Με τη σοβαρότητα και αντικειμενικότητα που τον διακρίνει, περιγράφει στο άρθρο του αυτό το περιβάλλον μέσα στο οποίο το Χρηματιστήριο λειτουργήσε, καταλογίζοντας αδράνεια και ανυπαρξία στα αρμόδια θεσμικά όργανα, και αφού απαριθμεί ορισμένους λόγους στους οποίους οφείλεται η κρίση την εποχή εκείνη του Χρηματιστηρίου που ζημίωσε πλήθος, κυρίως μικροεπενδυτών, καταλήγει στο ότι «εδώ βρίσκεται η ουσία του προβλήματος που έληξε το πλήθος των μικροεπενδυτών και όχι η παρονυχία που λέγεται λειτουργία της ΔΕΚΑ προ των εκλογών». Αυτή είναι η αλήθεια. Κάθε προσπάθεια αποπροσανατολισμού του κόσμου για καθαρά πολιτικούς και μόνο λόγους που επιδιώκουν άλλους στόχους και η προσπάθεια να φορτωθεί το έγκλημα του Χρηματιστηρίου στο Δ.Σ. της ΔΕΚΑ θα καταδικαστεί τελικά από την κοινωνία και ιστορικά θα περάσει στις μαύρες σελίδες της.

δών της εταιρείας, αλλά υπηρετούν και άλλους γενικότερους σκοπούς, που εξυπηρετούν ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, το δημόσιο συμφέρον στο πλαίσιο της ακολουθούμενης οικονομικής πολιτικής, όπως μείωση δημοσίου χρέους, μείωση δημοσίου τομέα (μετοχοποιήσεις ή και ιδιωτικοποιήσεις δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών), γεγονός που μεταξύ άλλων απαιτεί και τη στήριξη των μετοχών των οργανισμών αυτών.

ε) Τέλος, όλα αυτά σημαίνουν ότι κάθε κίνηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλους αυτούς τους παράγοντες και δεν μπορεί να απομονώνεται και να καθετοποιείται, γιατί έτσι οδηγούμεθα ενδεχομένως σε εσφαλμένα συμπεράσματα, όταν μάλιστα η πλήρης κατανόηση κάθε ενέργειας και η λήψη μια απόφασης απαιτούν ειδικές γνώσεις εξειδίκευσης, εμπειρίας και βαθύτερη γνώση λειτουργίας ενός τόσο πολύπλοκου συστήματος και μηχανισμού. Γιατί είναι πιθανό η μειωμένη απόδοση μιας συγκεκριμένης παρέμβασης να είναι επωφελής και επικερδής σε μια άλλη ενέργεια, η οποία έχει ιδιαίτερη βαρύτητα για την οικονομία στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Σε σχέση με τη δήμευση ζημιά, που προκλήθηκε από την πώληση των μετοχών της ΔΕΚΑ στο ελληνικό Δημόσιο, που αναφέρεται στο β' σημείο του βουλευμάτος, σημειώνονται τα εξής:

α) Οποιαδήποτε συναλλαγή μεταξύ Δημοσίου και ΔΕΚΑ δεν μπορεί να προκαλέσει κέρδος ή ζημία για το Δημόσιο, καθώς ό,τι αποτελεί κέρδος ή ζημία για τη ΔΕΚΑ αποτελεί κέρδος ή ζημία και για το Δημόσιο, αφού είναι ο μοναδικός μέτοχός της. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός ότι η συναλλαγή αυτή ζημίωσε το Δημόσιο ουδόλως ευσταθεί.

β) Ακόμα δεν ευσταθεί παντελώς και ο ισχυρισμός ότι το τίμημα της αγοράς των μετοχών αυτών δεν είχε προβλεφθεί στον κρατικό προϋπολογισμό και τούτο διότι ο προϋπολογισμός είναι πρόβλεψη και οι πιστώσεις που εγγράφονται σ' αυτόν για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων δαπανών εγγράφονται κατ' εκτίμηση. Κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προϋπολογισμού προκύπτει ανάγκη, πολλές φορές, αυτές οι πιστώσεις μέσω του αποθεματικού είτε ν' αυξηθούν είτε να μειωθούν είτε να εγγραφούν νέες. Συνεπώς, το γεγονός ότι δεν είχε προβλεφθεί σχετική πίστωση στον προϋπολογισμό για τη διενέργεια της πράξης αυτής, από μόνο του, δεν είναι επιλήψιμο, αφού τέτοιες ενέργειες είναι συνήθεις κατά την εκτέλεση όλων των προϋπολογισμών από συστάσεις του ελληνικού κράτους.

γ) Ανεξάρτητα όμως από τα παραπάνω, η πράξη αυτή είναι γεγονός ότι δεν καλύφθηκε από πιστώσεις του προϋπολογισμού, αλλά καλύφθηκε από το προϊόν του ειδικού λογαριασμού αποκρατικοποιήσεων του Δημοσίου, μέσω του οποίου εκτελείται όλο το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων.

δ) Τέλος, όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η αγορά από το Δημόσιο μετοχών της ΔΕΚΑ ζημίωσε το Δημόσιο προς όφελος της ΔΕΚΑ είναι ενόητο ότι, μετά τ' ανωτέρω, δεν μπορεί να υποστηριχθεί σοβαρά, αφού το αποτέλεσμα της συναλλαγής πιστώνεται εν τέλει στο ελληνικό Δημόσιο. Συμπερασματικά, όπως συνάγεται εξ

όλων των ανωτέρω, δεν προκύπτει καμιά ζημία και, κατ' ακολουθίαν, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις στοιχειοθέτησης της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος. Το Δ.Σ. της ΔΕΚΑ Α.Ε. κινήθηκε αυστηρά μέσα στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο και τον ιδρυτικό νόμο της εταιρείας, που προσδιορίζει σαφώς τους σκοπούς της.

Ύπαρξη δόλου Όπως προαναφέρθηκε, για τη θεμελίωση του αδικήματος, εκτός από την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος, θα πρέπει να συντρέχει και το στοιχείο του δόλου. Δηλαδή, η γνώση από τους κατηγορούμενους της ζημίας, καθώς και η πρόθεσή τους να προκαλέσουν αυτή με σκοπό να ωφεληθούν οι ίδιοι ή τρίτοι. Ωστόσο, η συνδρομή αυτού του τελευταίου προϋποθέτει μεταξύ των άλλων και την ακριβή γνώση της εξέλιξης των τιμών των μετοχών. Όμως, κάτι τέτοιο μπορεί να συμβαίνει στην πράξη; Και εν πάση περιπτώσει δεν αναφέρεται πουθενά πώς προέκυψε το όφελος των μελών του Δ.Σ. Ανεξάρτητα από τα ανωτέρω, η προσέγγιση της συνδρομής και της θεμελίωσης του στοιχείου του δόλου είναι τελειώς εσφαλμένη. Είναι ανεπίτρεπτο αλλά και αδιανόητο σ' αυτή τη χώρα, κάτω από προκαταλήψεις και πολιτικούς φανατισμούς, να μηδενίζονται και να ισοπεδώνονται τα πάντα. Πέραν αυτού, είναι ανιστόρητοι εκείνοι που πιστεύουν ότι στελέχη του ΓΛΚ (που αποτελούσαν την πλειοψηφία του Δ.Σ.), της Κεντρικής Τράπεζας και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, συνειδητά προκάλεσαν ενέργειες ή προέβησαν σε πράξεις που ζημίωσαν το κράτος και προσπορίστηκαν όφελος δι' εαυτούς ή τρίτους.

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους έχει μια ιστορία 160 χρόνων και μαζί με την Τράπεζα της Ελλάδος σημάδεψαν και χάραξαν την οικονομική και ειδικότερα τη δημοσιονομική πορεία της χώρας, σε δύσκολες μάλιστα γι' αυτή εποχές. Και βέβαια εκείνο για το οποίο ειδικότερα οι υπάλληλοι του ΓΛΚ, ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων, μπορεί να κατηγορηθούν είναι η αυστηρότητα και πολλές φορές η σκληρότητα με την οποία διαχειρίζονται τα δημοσιονομικά πράγματα της χώρας. Αυστηρότητα η οποία έχει δημιουργήσει μια νοοτροπία και μια κουλτούρα γνωστή σ' όλο τον κόσμο. Θεωρώ, συνεπώς, αδιανόητο όλος αυτός ο κόσμος να σιγματίζεται, συκοφαντείται και διώκεται κάτω από οποιεσδήποτε σκοπιμότητες. Ακόμα θεωρώ αδιανόητο ότι στον πρόεδρο του Δ.Σ. της ΔΕΚΑ και επί μακρόν χρόνον γενικό γραμματέα του υπουργείου Οικονομικών στο ΓΛΚ, έναν σοβαρό και έντιμο τεχνοκράτη, έναν άνθρωπο χαμηλών τόνων που αντιμετώπιζε πάντοτε με νηφαλιότητα, και αντικειμενικότητα όλα τα περίπλοκα προβλήματα του Γ.Λ. του Κράτους, και μάλιστα σε δύσκολες εποχές, θα αποδίδονταν οι ανωτέρω κατηγορίες.

Κάτω από διάφορες σκοπιμότητες εγένοντο και γίνονται προσπάθειες να φορτωθούν όλες οι αμαρτίες του Χρηματιστηρίου στο Δ.Σ. της ΔΕΚΑ. Τέτοια παραπληροφόρηση δεν έχει προηγούμενο σ' αυτή τη χώρα. Ας μη λησμονούμε ότι το χρονικό διάστημα, για το οποίο η ΔΕΚΑ κατηγορείται ότι διέπραξε τα ανωτέρω εγκλήματα (αγορά-πώληση), είναι το από 10.3.2000 έως 9.4.2000. Ωστε μέσα σε ένα μήνα συνετελέσθη το έγκλημα του Χρηματιστηρίου; Ας μη γινόμαστε και γραφικοί.

* Ο κ. Δημ. Δρίτσας είναι επίτιμος γενικός διευθυντής ΓΛΚ και τ. ειδικός γραμματέας Θεσαυροφυλακίου - Προϋπολογισμού

“
Κάτω από διάφορες σκοπιμότητες γίνονται προσπάθειες να φορτωθούν όλες οι αμαρτίες του Χρηματιστηρίου στο Δ.Σ. της ΔΕΚΑ. Ας μη λησμονούμε ότι το χρονικό διάστημα, για το οποίο η ΔΕΚΑ κατηγορείται, είναι από 10.3.2000 έως 9.4.2000. Ωστε μέσα σε ένα μήνα συνετελέσθη το έγκλημα του Χρηματιστηρίου; Ας μη γινόμαστε και γραφικοί
”